\X0/030303

 $\label{eq:http://physicsweb.org/article/news/7/3/3} $$2003/03/07$$

هيدروژن _ 7 هم آمد

سنگینترین ایزوتپ میدروژن تا کنون، در آزمایشگاه ریکِن [1] در ژاپن آشکار شد. این ایزوتپ هیدروژن به است، و شش نوترون و یک پرتون دارد. یک گروه بینالمللی پژوهشگران از ژاپن، روسیه، بریتانیا، فرانسه، و سوئد، یک باریکه ی پرانرژی ی اتمها ی هلیم ی این ایزوتپ میدروژن فراسرد برخورد دادند و این ایزوتپ جدید را ساختند [2].

از 2001 که هیدروژن _ 5 کشف شد، فیزیکپیشهها فکر میکردند وجود _ ایزوتپها ی سنگینتری مثل _ هیدروژن _ 7 هم ممکن است، اما تصور میشد آشکارکردن _ هیدروژن _ 7 دشوار باشد، چون این ایزوتپ بسیار ناپای دار است. اما پیشرفت _ روشها ی آزمایشگاهی (از جمله استفاده از باریکهها ی پرانرژی ی هستهها ی پرتوزا ی کوتاه عمر) به پژوهشگران امکان داده چنین سیستمها ی ناپای داری را هم بررسی کنند.

این دانشپیشهها با استفاده از اکسیژن _ 18 ی پرتوزا، در ریکِن یک باریکه ی پرانرژی ی اتمها ی هلیم _ 8 تولید کردند. هدف _ هیدروژن را آزمایشگاه _ گُنیل [3] در فرانسه تئمین کرد. یک هسته ی هلیم _ 8 که با هیدروژن برهم کنش می کند، هر شش نوترون _ ش را به این هسته ی سبکتر می دهد، و دوپرتون _ باقی مانده را تله سکپ _ ریکِن آشکار می کند. این ابزار شامل _ یک رشته آشکارگر _ نوارِسیلیسیم است و می تواند انرژی و زاویه ی چندین ذره را به طور _ هم زمان بسنجد.

این گروه تریتونها و نوترونها یِ حاصل از واپاشی یِ هیدروژن ہِ 7 را هم آشکار کرد. تریتون هسته یِ تریتیم (هیدروژن ہِ 3) است. این همان روش ی بود که برا یِ تولید و آشکارسازی یِ هیدروژن ہِ 5 به کار رفته بود. حالا این پژوهش گران می خواهند وضعیت ہِ

X0/030303

آزمایشی یِ واکنش ِشان را بهتر کنند و پدیدهها یِ زمینه را کاهش دهند.

- [1] RIKEN
- [2] Physical Review Letters 90 082501
- [3] GANIL